

TI PESNICI

KLASICI

Požutjela usta klasika
izbacuju zveckajuć citate
proklinjanja i veličanja
života i njegovih okolnosti

kao iz mašine ispucane
iz davno raspadnutih glava
svaka je vječno cvatuća fabrika
protivrječja
sve crno na bijelo
sve upotrebljivo
danas ovako sutra onako

Neprestano blebeće
kožasti jezik
konsonante i vokale
svi su istiniti svi su tačni
i ostaju to
sve dok ih slušaš
i
iz skandirajućeg i hropćućeg
otvora
ništa drugo ne izvučeš nego oružje
kamu
koju mi zabijaš u leđa:

Moja posljednja riječ na to
jedna vazda odocnjela opomena
ali upotrebljiva
danas ovako sutra onako.

GETE – JAKO POBOLJŠAN

Ostani ipak. Prepusti se zagrljaju.
Ti si mi blizak poput trena
koji se naziva s mnogo imena.
Sažaljenjem u našem slučaju.

Oskudan trenutak to je,
kasnije će doživotno potrajati,
mada se s njegove kratkoće pati:
što nikad ne bješe, ostaje tvoje.

Znak samo. Ali ne napredovanje.
Jedna riječ što sve u sebi krije,
za čim čezneš: kad god tu nije,
Ikar iznova pokreće vitlanje.

PREMA KLAJSTU

Vrhunac sna: zajedno se umre
i najbolje po objedu bez smetnje.
Jer dalji život kvari takve sne,
uz sve velike riječi i kretnje.

Strastan kraj: umjesto da ugodno
hladimo se i zaboravimo, al ko je
već u stanju držat se snu shodno?
Ishod: živimo dalje. Još, oboje.

BRAT KLAJST

Teret legendi: teško s njim dišeš.
Suviše slutiš. I ne smiješ više.
Svijet se rastura. Sam si i nejak.
I istovremeno si odblesak
nekog duha davno rasturena –
sjećaš se samo njegovog imena.
Jedna njemačka sudbina: zvučni tren
tu je svagda pucanj. Ostaj nepomiren.

PO HAJNEU

Nastojao sam jezičkim trudom
da te malčice srećnom učinim.
Pa onda dalje svojim udom
i drugim stvarima različnim.

Čemu posjedujemo prste,
koje nam Bog sa svrhom daje:
čudesne stvari svoje vrste,
svaka s nama u grob padne.

Želja traži nešto vremena,
prebrzo se zanos odaleči.
Na kraju redak uspomena,
uzgredno sastavljene riječi.

Jednom ćemo se zaboraviti,
pamćenje samo prdi, glatko.
Vrijeme će nas sve požderati:
zlo dugo traje, ljubav kratko.

JUTRO

Svjetlost je sad tako čudna:
lice u somot utisneš.
Dišeš u prašinu i vatru,
ako te puste da dišeš.

Gospodin Rilke je otišao
a vrata nije koristio:
jedna sjenka je ostala
kao kad bi komad mene bio.

Dvije pregršti praznih riječi
kao hrana za dan cijeli.
Juče se ne vraća više
ma koliko da se želi.

Rasuće se u letu kugla
na kojoj stojimo svi mi:
ja sam na tvojoj strani
pa nek se to ipak dogodi.

SJEĆANJE NA SIROTOG B. B.

Svojedobno iz crnih šuma dolazeći:
ljudožder bez jadanja i pakosti.
Mnogo željan žena. I u raspri uživajući.
Al s pouzdanjem spram božje milosti.

Od mrkih vlasti protjeran:
ko jedan kog u egzilskom jatuu love,
koji ne bješe na boravak spreman
u uzornoj zemlji *Farme Orvelove*.

Bavio se temom: posjed stvara zlo,
stvara bijedu i stvara lupeštvo.
Čovjek: držanje. Inače: poput gliste.
Molim Vas: da siromašni više niste.

DR BEN, KASNI FOTOS

Lica: brižnoga. Čela ogoljena,
mnogolika, i podmukao pogled baca.
Njegov mozak: čvorište vremenâ.
I uvijek bez pratilaca.

Mnogo mržnje. Previše te zlosti
za onog kom riječ bješe osloncem:
Samorazaranje se zbiva u tajnosti,
i pored toga pred čitaocem.

ĐUZEPE UNGARETI

Njega je obasjavalo neizmjerljivo,
nas samo izmjerljivo.
S bezbolnom radoznalošću polažemo
sklopni mjerni štap na naše rane.
Brojevi pokazuju dubine
povreda.
Za razrješenje naredne zagonetke
nadležna su reagensna stakla.
A oči, pritisnute na sočiva,
pregledaju cijeli svijet,
ovu glavu čiode,
do najsitnijeg detalja.
Potomke Ungaretija zanima
četvrta dimenzija novca
i kvadratura mozgov
u našem propašću datiranom
ovostranom životu.

3. 11. 2008.

TOMAS TRANSTREMER

Upravo u Malmeu
susretne ga se vazda
iznova. Jedanput ranije,
u jednom momentu nepažljivosti
izgubi on svoj glas. Sad
nosi jezik zaključan
u grudnom košu sa sobom. Smiješi se
umjesto toga neprestano,
jer ga samo anđeo na ruci njegovoj
razumije, neizrecivu tajnu
nepisanog pjesništva.
Na jedna tako lijepa usta
pored sebe
značajno prećutanog.

29. 6. 2008.

ZBIGNJEV HERBERT

Ima već tome
kako je zauvijek otišao: pjesnik
iz Poljske. Zanošeci se
bolestan od mnogih čaša.
Gost sa nepronalažljivog Istoka,
tuđ među sebi samima
tuđim Nijemcima. Znao je
njihov jezik a ipak nije nikog
razumio. Utegnuto su mu
pokazivali svoje stihove i rime,
vrlo uredne od vremena kum Getea.
Ali ti potičeš iz krvlju nađubrenih
šuma i u prah pretvorenih gradova,
dakle sa ove zemljopisne karte,
raskomadane između Moskve, Berlina
i Beča, ti si umakao
u jednu slobodu
o kojoj ovdje kod nas niko nikad
ni slutio nije.

12. 2. 2009.

(Sa nemačkog preveo **Stevan Tontić**)